

Vergaderjaar 1992-1993

22 060

Wijziging van de Wet op de jeugdhulpverlening en enige andere wetten

Nr. 6

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 22 juli 1993

Het voorstel van wet wordt als volgt gewijzigd:

A

De aanhef wordt als volgt gewijzigd:

- a. Voorafgaand aan de eerste zin wordt ingevoegd:
Wij, Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz..
- b. De woorden «Alzo wij» worden vervangen door: Alzo Wij.

B

Onderdeel C van artikel I wordt als volgt gewijzigd:

- a. Artikel 41 komt te luiden:

Artikel 41

Voor de toepassing van dit hoofdstuk en de daarop rustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. ouderbijdrage: de bijdrage, bedoeld in artikel 41a, eerste lid;
 - b. eigen bijdrage: de bijdrage, bedoeld in artikel 41b, eerste en tweede lid.
- b. Artikel 41a wordt als volgt gewijzigd:
 1. Het tweede lid komt te luiden:
 2. De ouderbijdrage wordt vastgesteld naar de leeftijd van de jeugdige en de aard van de verzorging en het verblijf, bedoeld in het eerste lid. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld omtrent de hoogte van de bijdrage.
 2. Het derde lid vervalt.
 3. Het vierde lid wordt vernummerd tot derde lid en komt te luiden:
 3. Indien ten aanzien van een jeugdige meer dan één persoon de ouderbijdrage verschuldigd is, is ieder der bijdrageplichtigen de ouderbij-

drage verschuldigd met dien verstande dat, indien de een heeft betaald, de ander is bevrijd.

c. Artikel 41c wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid en de aanhef van het tweede lid vervallen de woorden: of toeslag.

2. In onderdeel d van het tweede lid wordt na «Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur» ingevoegd: of, indien een aanwijzing als bedoeld in artikel 41f, eerste lid, is geschied, aan de in naam van Onze Minister optredende instantie.

3. De puntkomma aan het slot van onderdeel e van het tweede lid wordt vervangen door een punt en onderdeel f van dit lid vervalt.

4. Een nieuw derde lid wordt toegevoegd, luidende:

3. Geen ouderbijdrage is verschuldigd door de ouder of stiefouder ten aanzien van wie de rechter op de voet van de artikelen 406 of 407 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek of van artikel 822, eerste lid, onder c, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering een bedrag heeft bepaald dat hij periodiek moet betalen ter voorziening in de kosten van verzorging en opvoeding van zijn kind of stiefkind.

d. Artikel 41d komt te luiden:

Artikel 41d

Wonen bijdrageplichtige ouders of stiefouders gescheiden en is geen bedrag bepaald op de voet van de artikelen 406 of 407 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek of van artikel 822, eerste lid, onder c, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, dan is de ouder of stiefouder die ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet recht op kinderbijslag heeft de ouderbijdrage verschuldigd.

e. Artikel 41e vervalt.

f. In het eerste lid van artikel 41f worden de woorden «en de toeslag worden» vervangen door: wordt.

g. In artikel 41g vervallen, onder vernummering van het vijfde tot derde lid, het derde en vierde lid.

h. In artikel 41h worden de woorden «en welke toeslag zijn» vervangen door: is

i. In het eerste en zesde lid van artikel 41i vervallen de woorden: of de toeslag.

C

Artikel II wordt als volgt gewijzigd:

a. In de aanhef van onderdeel B wordt na «264» de zinsnede ingevoegd: van Boek 1.

b. Onderdeel D komt te luiden:

D

Het tweede lid van artikel 395b van Boek 1 komt te luiden:

2. Hetzelfde geldt, indien de rechter met toepassing van artikel 927 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering het bedrag heeft vastgesteld, dat een ouder of stiefouder ter bestrijding van de kosten van de daar bedoelde maatregelen aan Onze Minister van Justitie dan wel aan de in zijn naam optredende instantie moet uitkeren.

Toelichting

De wijzigingen van in bijzonder onderdeel C van artikel I – de artikelen 41 tot en met 41i – vloeien voort uit de overweging om het behoorlijk ingewikkelde, arbeidsintensieve, kostbare en voor fraude gevoelige

systeem van de vaststelling van ouderbijdragen en eigen bijdragen te vervangen door een systeem van vaste ouderbijdragen. Deze vaste ouderbijdragen zullen slechts variëren naar leeftijd van de jeugdige en de aard van de verzorging en het verblijf.

De hoogte van de bijdragen zal zoveel mogelijk corresponderen met de hoogte van de kinderbijslag, uitgezonderd in de gevallen van semi-residentiële plaatsingen, omdat de jeugdige in dat geval gedeeltelijk terugvalt op de thuissituatie. In verband met deze hoogte is het niet twijfelachtig dat het recht op kinderbijslag – ook als de jeugdige niet langer thuis verblijft – blijft bestaan. In dit licht zou het aantrekkelijk zijn om de aanspraak op kinderbijslag over te doen laten gaan op de organen die de kosten van het verblijf en de verzorging van de jeugdige grotendeels voor hun rekening nemen, te weten de Ministeries van Justitie en Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Daar een en ander uitvoeringstechnisch op dit moment moeilijk te realiseren valt, wordt voorlopig uitgegaan van een systeem van vaste ouderbijdragen. Intussen worden de mogelijkheden onderzocht om de aanspraak op kinderbijslag voor de termijn dat de jeugdige verblijft in een voorziening of elders als bedoeld in artikel 41a, eerste lid, op uitvoeringstechnisch eenvoudige wijze over te doen laten gaan op de genoemde ministeries.

De wijziging van het tweede lid van artikel 41a brengt tot uitdrukking dat het inkomen van de bijdrageplichtige geen criterium meer vormt voor de vaststelling van de hoogte van de ouderbijdrage. Criteria zullen slechts zijn de leeftijd van de jeugdige, waarbij wordt aangesloten bij de leeftijdsindeling voor de kinderbijslag, en de aard van de verzorging en het verblijf. Daarbij is vooral van belang dat bij een semi-residentiële plaatsing de jeugdige 's avonds en 's nachts thuis verblijft en de ouders kosten ten aanzien van het kind houden.

Omdat het inkomen niet meer relevant is, is het ook niet meer van belang rekening te houden met de inkomsten van een eventuele niet met de onderhoudsplichtige ouder gehuwde partner. De partner komt dan ook in de regeling niet meer voor.

Nu ervan uitgegaan wordt dat de omvang van de ouderbijdrage in het algemeen overeenkomt met de kinderbijslag voor die jeugdige, is het niet langer nodig rekening te houden met een toeslag op grond van het feit dat de ouderbijdrageplichtige kinderbijslag ontvangt. Ook die bepaling (artikel 41a, derde lid) kon daarom vervallen.

Ten slotte is de benedengrens voor de betaling van een ouderbijdrage vervallen (artikel 41c, tweede lid, onder f). Ook dat houdt verband met het feit dat ervan uitgegaan wordt dat de ouderbijdrage in feite door middel van de kinderbijslag wordt betaald. Dat kan blijven geschieden als iemand een inkomen heeft dat gelijk is aan of lager dan de uitkering voor een alleenstaande ingevolge de Algemene Bijstandswet.

De regeling is verder vereenvoudigd voor zover het betreft gevallen waarin onderhoudsplichtige ouders gescheiden leven (ongeacht of zij van echt gescheiden zijn) en er geen alimentatie dan wel geen onderhoudsbijdrage in het kader van voorlopige voorzieningen welke gedurende de scheidingsprocedure gelden, is vastgesteld. In dat geval is de ouder die recht heeft op de kinderbijslag de ouderbijdrage verschuldigd (vergelijk de wijziging van artikel 41d). Zijn de ouders gescheiden en is er wel kinderalimentatie vastgesteld of loopt de scheidingsprocedure en is in dat kader een voorlopige voorziening met betrekking tot het onderhoud van de kinderen vastgesteld, dan is alleen de ouder die deze onderhoudsbijdrage niet behoef te betalen ouderbijdrageplichtig. Deze geldt dan immers als de verzorgende ouder die ook de kinderbijslag ontvangt. Dit is bepaald in een nieuw derde lid van artikel 41c. Artikel 41e kon daardoor vervallen.

De overige wijzigingen (van artikel 41f, g, h en i) zijn van technische aard en vloeien uit het voorgaande voort.

De wijzigingen van artikel II zijn eveneens van technische aard. Het vervallen van de voorgestelde wijzigingen van artikel 395b, derde en vijfde lid, van Boek 1 B.W. hangt samen met het vervallen van deze leden op grond van het wetsvoorstel houdende wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek en van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering in verband met de advisering over en inning van kinderalimentaties (Kamerstukken II 1992/93, 23 038, nr. 2).

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. d'Ancona

De Staatssecretaris van Justitie,
A. Kosto